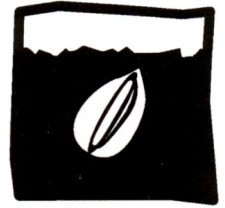

1. postna nedelja C

*Zlo te ne bo zadelo,
nesreča se ne bo približala tvojemu šotoru.
Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal,
naj te varujejo na vseh tvojih potih. (Ps 91,10-11)*

Prvo berilo

5 Mojzes 26,4-10

Mojzes je rekel ljudstvu: "Duhovnik naj vzame koš iz tvojih rok in ga postavi pred oltar Gospoda, tvojega Boga. Potem spregovôri in reci pred Gospodom, svojim Bogom: 'Moj oče je bil blodeč Aramêjec. Šel je v Egipt in je tam z malo ljudmi služil kot tujec. Tam pa je nastal iz njega velik, močan in številen narod. Toda Egipčani so hudo ravnali z nami, stiskali so nas in nam nalagali težko tlako. In vpili smo h Gospodu, Bogu naših očetov, in Gospod je slišal naš glas in videl našo bedo, težavo in stisko. Gospod nas je izpeljal iz Egipta z močno roko in z iztegnjenim laktom, z veliko strahoto, z znamenji in s čudeži. Pripeljal nas je v ta kraj in nam dal to deželo, v kateri se cedita mleko in med. In zdaj, glej, prinašam prvine sadov zemlje, ki si mi jo dal, Gospod.' Tako postavi koš pred Gospoda, svojega Boga, in se priklôni pred Gospodom, svojim Bogom!"

Drugo berilo

Rimljanom 10,8-13

Bratje in sestre, kaj pravi Sveto pismo? Blizu tebe je beseda, v tvojih ustih in v tvojem srcu; namreč beseda vere, ki jo oznanjamo. Če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obúdil od mrtvih, boš rešen. S srcem namreč verujemo, zato smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, zato smo deležni odrešenja. Saj pravi Pismo: 'Kdor koli vanj veruje, ne bo osramočen.' Ni namreč razločka med Judom in Grkom, kajti isti je Gospod vseh, bogat za vse, ki ga kličejo. In res: 'Kdor koli bo klical Gospodovo ime, bo rešen.'

Evangelij

Luka 4,1-13

Tisti čas se je Jezus vrnil od Jordana poln Svetega Duha in Duh ga je vodil štirideset dni po puščavi, hudič pa ga je skušal. Tište dni ni nič jedel. In ko so ti dnevi minili, je postal lačen. Hudič mu je rekel: "Če si Božji Sin, reci temu kamnu, naj postane kruh." Jezus mu je odgovóril: "Pisano je: Človek ne živi samo od kruha." Nato ga je hudič povedel gor, mu v hipu pokazal vsa kraljestva

sveta in mu rekel: "Tebi bom dal vso to oblast in njihovo slavo, kajti meni je izročena in lahko jo dam, komur hočem. Če torej predme padeš in me moliš, bo vsa tvoja." Jezus mu je odgovoril: "Pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!" Potem ga je hudič odvedel v Jeruzalem, ga postavil vrh templja in mu rekel: "Če si Božji Sin, se vrzi od tukaj dol; kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval, da te obvarujejo, in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadéneš ob kamen." Jezus mu je odgovoril: "Rečeno je: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!" Ko je hudič končal z vsemi skušnjavami, se je za nekaj časa umaknil od njega.

V razmislek

Naše krščanstvo ni statično, nespremenljivo stanje. Biti Kristjan je veliko bolj postati Kristjan, ki si to vedno znova želi postati in si tako želi oblikovati vsa področja svojega življenja. 40 dni "Velikonočnega postnega časa", časa priprave na osrednji praznik cerkvenega leta, želi biti čas celostnega procesa odrešenja in ozdravljenja ter čas nove orientacije in usmeritve, čas spodbude k spremembi življenja. Razumno postenje – telesno in duhovno ima v teh tednih pomembno mesto za podporo tega cilja; in tudi svetopisemski odlomki današnje in prihodnjih postnih nedelj pokažejo smisel postenja in spreobrnjenja vsakič z drugega zornega kota, tako da se lahko navadimo dati Bogu v našem življenju vsakič nov prostor.

Poglavitna misel današnjih svetopisemskih odlomkov je kratka in jedrnata: Bog, ki je popolnoma drugačen. Odlomki te nedelje nam kažejo Boga, ki se v času poraza in težav izkaže kot tisti, ki nas podpira. Bog ne odstrani nesreče in trpljenja, kot bi mu mi, z našega človeškega stališča radi pripisali. Kljub temu se vedno izkaže njegovo dejanje odrešenja za močnejše. Berilo iz Stare zaveze nas spomni na izkušnjo odrešenja celotnega ljudstva: izkušnji zatiranja v Egiptu sledi izkušnja odrešilne selitve in obljubljene dežele, kjer tečeta mleko in med. V berilu iz Nove zaveze nas spomni Pavel na to, da verujemo v enega Boga, ki se je v svojem sinu, ki je na križu pretrpel najgloblje človeško trpljenje in se enkrat za vselej postavil na stran vseh (trpečih) ljudi, hkrati pa tudi v Boga, ki svojega sina ni prepustil smrti, temveč ga je obudil od smrti. Evangelij pa s svojimi tremi skušnjavami postopoma na celi črti zanika človeško predstavo o Božjem ravnanju: Prva skušnjava lakote spominja na Izraelovo izkušnjo Božjega obeda v puščavi. Jezus ne želi potešiti svoje lakote zanašajoč se na lastne moči, temveč želi v celoti zaupati v Boga. Od česa živimo? Kako se spopadamo z našimi potrebami? Smo pripravljeni za voljo višjega cilja prenašati lakoto in žejo ali raje utišamo našo lakoto in želje z lahko dosegljivimi sredstvi?

V drugi skušnjavi Jezus zavrne posvetno oblast: jasna zavrnitev pričakovanja političnega odrešenika, odrešenika, čigar cilj bi bila (ponovna) vzpostavitev posvetnega kraljestva. Pred kom gremo na kolena? Kakšen odnos do oblasti imamo v našem življenju? Oblast sama po sebi ni sporna, bistven je naš odnos do nje. Kateremu gospodarju služimo? Nihče ne more služiti dvema gospodarjema...

V tretji skušnjavi hoče hudič zapeljati Jezusa, da bi dokazal, kdo je. Tudi to Jezus ostro zavrne. Šele v svoji popolni nemoči postane za nas odrešenik. Se zanašamo na Boga, mu zaupamo, da nas podpira, ali vztrajamo, da nam pokaže znamenje ("čudež") kot dokaz?

Velikonočni postni čas naj bo čas vaje za odkrito in odrešujoče spopadanje z lastnimi skušnjavami in življenjskimi usmeritvami. To lahko npr. pomeni, da odkrijemo delo skušnjavca, ki spreobrača naš odnos z Bogom v malikovanje s pomočjo naših upravičenih človeških želja po lastnini, uveljavitvi in podpori, celo s pomočjo izkrivljenih pobožnih besed; kar pomeni, da smo in postanemo tisti, ki vedno znova išče enega in pravega Boga, ki nas sprejema v naši nemoči in omejenosti in nam je predvsem v trpljenju na poseben način blizu, da nas preko njega vodi v vstajenje.